

Holubovský ZPRAVODAJ

ČÍSLO 7, ROČNÍK 11

Červenec 2005

ZDARMA

Zpráva z jednání zastupitelstva obce,

kteří se konalo 30. 6. 2005

Zastupitelstvo obce projednalo a schválilo:

- Rozpočtové opatření č.1/2005, které se týká navýšení rozpočtu pro rok 2005 ve dvou položkách – dotace KÚ na činnosti jednotky JPO III. a dotace MF ČR na rekonstrukci střech ZŠ a MŠ.
- Závěrečný účet obce roku 2004.

Další informace:

- Starosta informoval o záměru společnosti Camping Kleť, vybudovat v Krásetíně autokemp.
- Rekonstrukce střech na ZŠ a MŠ byla zdárně dokončena.
- V Třisově se dne 27. 8. 2005 uskuteční Mistrovství ČR ve slalomu minikár. Pomoc při pořádání akce přislíbila obec Holubov a SDH Třisov. V tento den bude uzavřen provoz na místní komunikaci od Kopečku přes Horánek včetně návsi. Žádáme občany Třisova o pochopení a ukázněnost.

- Jaroslav Franěk, starosta obce -

Upozornění

Upozorňujeme všechny obyvatele, chatáře a chalupáře, že kontejnery na tříděný odpad jsou pouze na tříděný odpad (sklo, plasty a papír) a není možné, aby zde byl odkládán domovní odpad z odpadkových košů ani velkoobjemový odpad. Takový odpad technické služby nevezmou jako odpad tříděný a obec musí za jeho likvidaci platit. Máme přehled, že je stále mnoho rodin, které žetony nekupují vůbec nebo jen symbolicky. Myslím, že žetonový systém je spravedlivější, ale bohužel pokud se situace v ukládání odpadu nezlepší, budeme nuceni přistoupit na systém paušálního poplatku.

70. výročí založení SDH Krasetín

V sobotu 2. července 2005 oslavil Krasetín výročí založení hasičského sboru. Před 70-ti lety dne 20. 6. 1935 se

sešli v Krasetíně v hostinci U Basářů krásetínští členové hasičského sboru Holubov a byl zvolen výbor hasičského sboru Krasetín ve složení:

starosta - Haidler Jan, jednatel - Frojda František, náčelník - Vitek František, náměstek náčelníka - Anderle Čeněk.

Do výboru byli dále zvoleni Paleček Tomáš, Kudláček František (č.12), Dítka František, Anderle František majitel hostince a Novák Matouš (Jiříčka).

Letošní oslava proběhla za účasti občanů Krasetína, Holubova, Třisova a hostů z blízkého i vzdálenějšího okolí. V 15 hodin byla na návsi uctěna památka krásetínských občanů popravených nacisty za druhé světové války. Zazněla státní hymna, u pomníku byl položen smuteční

věneček a starosta obce pan Jaroslav Franěk krátce připomenul události z roku 1942.

Dále probíhal program slavnosti v pivním stanu před hostincem U Kuchařů. Byla připomenuta činnost sboru za uplynulých 70 let. Za hasičský sbor Krasetín promluvil pan František Zaibl. Následovaly projevy pozvaných zástupců hasičských sborů. Promluvil ředitel HZS Český Krumlov pan Pavel Vejvara, pan František Veis za SDH Třisov, pan Jan Vitek za Okresní sdružení dobrovolných hasičů a za SDH Holubov. Starosta obce pan Jaroslav Franěk pochválil krásetínské občany za aktivní přístup při letošních opravách vodní nádrže a obnovení hřiště a popřál jim do další činnosti mnoho úspěchů.

Minutou ticha byla uctěna památka všech členů sboru, kteří zemřeli v posledních 70 letech a aktivního člena SDH Krasetín pana Jana Neubauera, který zemřel krátce před slavností.

Krasetiňští hasiči se podílejí na veškerém dění v obci. Například v letošním roce mají za sebou práce dost a dost. Podílejí se na úklidu veřejných prostranství v obci, jarním úklidu návsi apod. Letos byla zbourána léty poškozená autobusová čekárna, byla opravena požární nádrž – koupaliště. Hasiči pracovali na výstavbě hřiště u koupaliště a na úpravě okolí koupaliště. Tím práce sboru zdaleka nekončí. Práce je a bude stále dost.

SDH Krasetín děkuje starostovi obce panu Fraňkovi za aktivní pomoc při přípravách slavnosti, dále ZD Křemže a Pekárně Srnín za sponzorské dary, které

hasiči z Krasetína děkují hostinskému panu Miloši Valentovi, jeho ženě Aleně a jejich pomocníkům, bez jejichž obětavé práce by závěr slavnosti nebyl tak hezký, jako byl.

Po ukončení oficiální části slavnost pokračovala taneční zábavou v pivním stanu. Pěkně hrála

významně přispěly k úspěchu akce. Děkuje pracovníkům technických služeb Křemže za postavení stanu a myslivcům z Krasetína za profesionální instalaci tanečního parketu. V neposlední řadě

Lesanka z Prachatic. Zábava pokračovala do pozdních nočních hodin a ti nejvytrvalejší přivítali nádherné ráno pod Kletí.

Poznámka redakce: pro ilustraci předkládáme staré fotografie hasičského sboru Krasetín, které nám zapůjčil pan Václav Klímeš z Holubova. Mnozí z vás tam jistě naleznou své předky.

- WJ -

Co nás baví - zprávy ze školy

“Les ve škole - škola v lese”

LESNÍ SETKÁNÍ

Školní ekologické projekty jsou v České republice realizovány již řadu let. Za tu dobu se v mnoha školách zabydly a staly se přirozenou součástí školní i mimoškolní výuky. Školní projekty představují jednu z alternativních metod vyučování. Projektem v tomto smyslu rozumíme

činnost konanou s určitým záměrem, cílem, která přináší konkrétní výstupy. Oblíbený projekt Sdružení Tereza „Les ve škole - škola v lese“ letos probíhal již šestým rokem a účastnilo se ho 220 škol (z toho 166 začínajících a 54 pokračujících). Naše škola se tomuto projektu věnuje tři roky a práce na projektu děti

stále baví. Každoročně probíhá soutěž o nejlepší zprávu, jejíž vítězové se mohou zúčastnit třídní expedice na místo se zajímavými lesy. Celoročnímu dětskému snažení naši malé školičky se letos dostalo opět ocenění v soutěži a odměnou byla účast na Lesním setkání na Křivoklátě. Pět zástupců ZŠ Holubov dostalo důvěru ostatních a mohli jsme vyrazit do světa. Výsledky soutěže jsme tentokrát už znali, a proto jsme si cestování i pobyt více užívali. Při návratu zpět děti objevily hračky, které měly sbaleny pro případ dlouhé

chvíle. Vůbec je nepotřebovaly, protože pro rozmanité zábavné činnosti jim na nudu nezbyl čas. Přivezli jsme si další diplom a chystáme se na další práci na projektu, který bude věnován tématu „Les a půda“.

Úspěchy v práci na projektu mohly vzniknout jenom díky podpoře vedení školy a celého školního kolektivu. Děkujeme.

- Celá školní družina ZŠ Holubov -

POSTŘEHY Z EXPEDICE

Vstávala jsem v pět ráno, i když jsem se měla vzbudit až v půl šesté. Ale já jsem nemohla usnout z toho těšení. Když mě mamka přišla vzbudit, už jsem byla dávno oblečená. Nastalo velké napětí, tak jsem se rozloučila s mamkou, s Jessicou jsem se rozloučila, když spala a taťka mě odvezl na nádraží.

- Manu -

15. června ve čtvrt na sedm jsme se sešli na nádraží v Holubově. Přišla se s námi rozloučit paní učitelka Bodláková, která každému přinesla talisman na krk. Potom přijel vlak a jeli jsme směrem České Budějovice - Praha. V rychlíku jsme si vyprávěli příběhy. Po chvíli, co jsme vyjeli z Č. Budějovic, všichni vytáhli svačtinu. Za dvě a půl hodiny jsme byli v Praze. Pak jsme jezdili metrem sem a tam. Dokonce jsme si spletli směr a jeli na opačnou stranu, ale naštěstí

to dobře dopadlo. Jedna paní v metru dokonce znala Holubov a že je to blízko Křemže.

- Marta -

Vystoupili jsme na hlavním nádraží. Uložili jsme si velké batohy a šli se kouknout na Chrám sv. Víta. Hradní stráž vypadala jako sochy. Chrám byl obrovský a u chrámu byl velký žulový sloup. Navštívili jsme také Orloj. Viděli jsme jak kohout kokrhál a jak se apoštolské hýbali. Viděli jsme i Staroměstské náměstí, sochu Jana Husa, Národní muzeum. Byli jsme na Karlově mostě,

STE ZKA

ODVAHY-ŠIFRY

Věčerník 16. 6. 2005 se uskutečnila hra odvahy na které jsme se řídili podle šifer. Asi jednu šifru jsme nezahlásili, a to bo nevadilo, protože jsme dostali listůček, na kterém bylo napsáno, kde je poklad a my jsme ho místo s pokladem našli. Ta celou hru odvahy nám asi bití kráček zhasla, ale to také nevadilo, protože nám ji vedoucí paní Lenka pokládala a pak le nakonec jsme si svíčky stejné sfoukli sami a schovali. Proč? Protože by nás viděly další školy a našli by poklad i cestu spádky. Anežka

viděli jsme zlatou střechu Národního divadla, Vyšehrad. Nejhorší ale bylo, že lilo jako z konve.

- Manu -

PREZENTACE NAŠÍ PRÁCE

Byli jsme moc nervózní. Z družstva jsme si měli vybrat zástupce. My jsme si vybrali Jénu. Ten vylosoval pořadí tří. Nejsrandovnější příběh měla Manulka, všichni se moc smáli, protože říkala pořád chci plí. Myslím si, že se nám to dost povedlo.

- Marta -

Když se všichni navečeřeli, nastala prezentace škol. Z naší skupiny vyslali za

zástupce mě. Z pytle jsem vylosoval číslo tři. Ta trojka znamenala, že se budeme prezentovat jako třetí. Jedna škola měla pro všechny křížovku o vodě. Potom jsme hráli hru Kyněš. Jak se hraje, to se mi už na papír nevešlo.

- Jéňa -

V Křivoklátských lesích roste několik stromů, které u nás nerostou. Je to například

jeřáb břek, jehož list si můžeme splést s javorem a ještě mnoho dalších stromů.

- Anežka -

Celodenní výlet se uskutečnil 16. 6. v Křivoklátských lesích. Mysleli jsme si, že zase půjdeme trasu dlouhou přes 20 km. Byli jsme překvapeni, když nám pan lesník řekl, že půjdeme méně než patnáct kilometrů. Lesník nás doprovázel celou cestu. Měli jsme mnoho zastávek.

- Marta -

Výletem nás doprovázel pan ing. Pecha, vedoucí Lesní správy Křivoklát. Ukazoval nám různé rostliny, stromy a stopy. Při cestě jsme hráli různé hry. Nejhezčí místo bylo, když jsme přišli na skálu a tam jsme viděli, jak letěli dva čápi, ale černí!

Pan lesník řekl, že na té skále byla dřív sopka. Proto bylo kolem tolik stejných kamenů. Na té skále rostl jeřáb muk. Viděli jsme ze skály Berounku a jehličnatý les. Pan lesník našel lebku muflona. V potoce jsme lovili živočichy.

- Manu -

Vstávání bylo na nás, tedy přesněji řečeno, ranní budíček byl na nás. V osm hodin byla snídaně. Na snídani jsme měli mít láhev na pití. No zkrátka, šli jsme na celodenní výlet a tam jsme si museli do něčeho dát pití. Ještě jsme si zahráli hru a potom jsme vyrazili.

- Jěňa -

Rozloučení s Emilovnou, kde jsme bydleli, bylo těžké. Protože jsem si říkala, že tohle krásné místo už nikdy nevidím. Sbalili jsme si, potom jsme šli ještě naposled do jídelny. Iva s Lenkou (naše vedoucí) nám daly přihlášku do Klubu Tereza. A už jsme seděli v autobuse. V duchu jsem si řekla: Ahoj krásná Emilovno! A jeli jsme.

- Manu -

17. 6. ráno jsme se šli po snídani sbalit. Přijel autobus a odjeli jsme na hrad Křivoklát. Prováděla nás paní průvodkyně, viděli jsme například: knihovnu, mučírnu, hradní kapli, kde byl oltář z jediného kusu dřeva a nebyl použit ani jediný hřebík, nádvoří, železnou pannu, do které se dala dívka. Byla tam uvězněna po tři dny, aby jí bodáky rozpíchaly kůži a vyteklo z ní co nejvíce krve.

Křivoklát se jmenuje proto, že byl postaven nakřivo, nebo že tam dřív byly nízké stromy. Z hradu jsme odjeli do budovy Lesů ČR, kde jsme se naobědvali. Náš třídenní výlet na Křivoklátsku byl u konce a my jsme odjížděli autobusem, směr Praha.

- Marta -

Na hrad Křivoklát jsme přijeli autobusem. Viděli jsme knihovnu, mučírnu, hladomornu, severní křídlo atd. Doprovázela nás paní, která nám říkala o každý věcíček. Chudák hrad, prý několikrát vyhořel.

Hry. Jé! Her bylo tolik: Kyněš, porad' se s koněm, najít strom, lovení lidí, šli jsme ve tmě do lesa a měli jsme plnit úkoly, chytání živočichů, kouknout se na přírodu trubičkou (vyplňovali jsme křížovku a pexeso), vydra a rybičky, kluci hráli fotbal.

- Manu -

Děkujeme panu Jiřímu Pelechovi, který věnoval dětem naší základní školy na ukončení školního roku melouny, o tom že jim chutnalo není snad pochyb.

- Jaroslava Němečková, vychovatelka ŠD -

Zahradní slavnost podruhé

Školní rok uběhl jako voda a je tu opět červen. Měsíc, kdy každoročně jezdíme

připravit občerstvení, postarat se o ohniště a napéci sladké a slané pečivo.

na výlet, oslavujeme Den dětí, opékáme buřtíky, soutěžíme na naší školní zahradě. Nakonec přichází slavnostní rozloučení s předškolními dětmi.

Už od první schůzky s rodiči bylo jasné, že se bude konat zahradní slavnost. Asi dva týdny před „událostí“ jsme se sešli s rodiči a domluvili se na organizaci celé akce. Bylo potřeba zajistit nápoje,

Pan starosta Jaroslav Franěk nám opět zajistil pivní stan ze Křemže. Na nás učitelkách bylo vymyslet pro děti pěknou věc – jako památku na MŠ. Zvítězil nápad v podobě trička, kde bude jejich fotografie

„na kartičky“, podávaly limonády, kávu. O doplňování stolů ve stanu pečivem se staraly maminky Helena Čížková, Martina Churanová a Jiřka Nováková. Později odpoledne se opékaly buřtíky. O oheň a opékání se starali tatínkové p. Ondrák, Churan a Strnad.

Paní Dolejší a Honetschlägerová zajistily už připravené dříví na oheň. Aby bylo na zahradě čisto se postaral p. Piksa přidělanými pytli na odpadky. Krásnou kasičku na dobrovolné vstupné vyrobili manželé Novákoví. Ostatní rodiče se zapojili tam, kde bylo potřeba. Všem, kdo se podílel

na zdárném průběhu zahradní slavnosti patří poděkování. Slavnost, kdy se se školkou loučilo 16 dětí, se líbila a my přejeme budoucím prvňáčkům, aby se jim ve škole líbilo.

- Jana Jungbauerová a Hana Bezděková,
učitelky MŠ Holubov -

Dokonalý letec

Snad každého potěší, spatří-li počátkem dubna zakroužit nad střechami první vlaštovku. Tu první brzy následují další a když se k nim později přidají i jiříčky, býváme svědky pravé letecké přehlídky s ukázkami rychlého stíhacího letu, akrobacie a volného klouzání. Na skutečný vrchol leteckého umění si ale musíme ještě počkat. Na přelomu dubna a května přilétají ptáci, kterým se vzdušný prostor stal doslova domovem. Jsou to rorýsi.

Rorýs obecný bývá často zaměňován s vlaštovkou obecnou, se kterou však není ani příbuzný. Větší rorýs má šedočerné zbarvení těla, křídla jsou úzká a delší ocas naopak kratší na konci vykrojený do mělké vidlice. Krátké nohy s ostrými drápký

neslouží k chůzi po zemi, ale pouze k zavěšení na kolmé stěně u hnízda, nebo při krátkém odpočinku. Jak napovídá tělesná stavba, jedná se o dokonalého

letce, který tráví většinu života ve vzduchu. Rorýs nalétá za jediný den 800 km

a bylo prokázáno, že ve vzduchu i nocuje. Před setměním vylétí nehnízdící ptáci do výšky 1000 – 2000, výjimečně i 3000 metrů a při klouzavém letu bez pohybu křídel upadají do spánku. Když takto dokloužou na určitou minimální hranici, procitnou a vystoupají opět do bezpečné výšky. To se opakuje až do rozednění.

Při běžném letu dosahuje rorýs rychlosti asi 40km/h, potřebuje-li ale dosáhnout unikající kořisti při lovu, nebo „setřást“ útočícího dravce, dokáže zrychlit na 140-200 km/h. Na zem nikdy nesedá a jestliže se na ni u nějaké příčiny octne, vzletá jen s velkými obtížemi. Rorýsi jsou různí ptáci na našem území hnízdící v koloniích. K založení hnízda využívají nejčastěji různé otvory a pukliny ve zdech. Takové příležitosti

nabízí staré vysoké domy ve městech, panelové domy na sídlištích, průmyslové objekty, věže kostelů a zříceniny hradů (Divčí Kámen). Původní hnízdění ve skalních štěrbinách a stromových dutinách je dnes vzácností. K páření dochází na hnízdě nebo při letu ve vzduchu, což je v ptačím světě naprosto výjimečné. Do hnízda vystlaného peřím, listím a stébly, které ptáci pochytají ve vzduchu, snáší samička 2 – 3 bílá vajíčka. Mláďata se líhnou po 18 – 20 dnech. Také potravu loví pouze ve vzduchu. Tvoří ji mouchy, komáři, mšice, jepice, rojící se mravenci a drobní pavouci unášení větrem (babí léto). Protože je rorýs životně závislý na létajícím hmyzu a při jeho nedostatku za chladného a deštivého období by mohl již po 3 – 4 dnech uhynout, musí se proti takovému nebezpečí bránit. Dělá to dvojím způsobem. V prvním případě se ptáci z okolí slučují do větších skupin a odlétají až 1000 km na jihozápad, kde počkají několik dní a potom se

vrací zpět na hnízdiště, nebo zůstanou na hnízdech či v jejich blízkosti, zpomalí se jim metabolismus a ožívají až nepohodu vystřídá lepší počasí. U nás rorýsi pobývají poměrně krátkou dobu. Přilétají od konce dubna do poloviny května a na svá africká zimoviště se začínají vracet začátkem srpna. Bohužel i tento druh patří k těm, jejichž stavy se povážlivě snižují. Na nově zrekonstruovaných budovách a zateplených panelových domech s úhlednými mřížkami na větracích otvorech nenachází dostatek vhodných míst k zahnízdění. Určitě by nebylo tak složité a nákladné při postupu prací pamatovat i na tyto zajímavé ptačí nájemníky. Stačí dobrá myšlenka a ochota ji realizovat.

- Pavel Jakeš -

Vlastní ilustrace: rorýs obecný

Uvedené poznatky ze života rorýsů byly použity z materiálů České společnosti ornitologické - Pták roku 2004 - Rorýs obecný P. Vašák, J. Rajchard

70 LET SDH TŘÍSOV - pokračování

Ustavující schůze Sboru dobrovolných hasičů v Třísosv se konala dne 29. prosince 1935 od 19:30 hodin v hostinci „U Kavěňů“. Schůze byla zahájena osadním starostou bratrem Janem Šimkem, který zastoupil nemocného předsedu přípravného výboru Matěje Bínu. Bratr Urban přečetl výměr zemského úřadu o schválení spolkových stanov, promluvil o významu a důležitosti hasičského sboru. Připomenul, že tento nově ustavený sbor bude takový, jak si jej sami utvoří, apeloval na členy, by povinnosti hasičské řádně plnili. Bratr Pešl vyzdvihl krásnou ideu hasičskou a upozornil, by všichni byli řádnými a obětavými členy. Volba činovníků sboru byla provedena aklamací. Starostou byl zvolen Honetšlégr Matěj (u Podracků) čp. 20, který volbu přijal a ujal se ihned řízení schůze. Náčelníkem byl zvolen dlouholetý náčelník sboru Holubov Pešl Karel čp. 53. Náměstkem náčelníka pak Bárta Jan čp. 2 a vzdělavatelem Švamberg Štěpán čp. 22. Dále byl zvolen výbor ve složení Urban František, Vais Václav, Pecka František a Fučík Jan. Náhradníky byli zvoleni Hončík Václav a Švarc Tomáš. Revizoři účtů: Šimek Jan, Cába Jan. Smírčí soud: Kouba Jan, Bína Matěj

čp. 12, Tvaroh Tomáš. Náčelník samaritní Šturma Josef, četař Pecka František, dozorčí náčelník Svoboda Václav čp. 57 a kronikář Bína Matěj čp. 15. V průběhu roku byla volba doplněna o trubače Bínu Matěje čp. 12 a cvičitele žactva Stropka Vojtěcha. Poté byl vykonán slib všemi přítomnými činnými členy podáním ruky bratru náčelníkovi. Slíbili, že „chcous dle stanov své povinnosti hasičské v každé době řádně vykonávat“. Dalším bodem programu bylo stanovení členských příspěvků. Bylo usneseno, že činní členové nebudou platit nic, přispívající pak 5 Kč. Pro začátek byla ihned provedena dobrovolná sbírka, která vynesla 94 Kč. Ku konci schůze bratr náčelník Pešl nabádal všechny členy k obětavé práci, by tento nově ustavený sbor rostl a sílil a byl opětně vzorem jako dosud sbor Holubov. Bratr vzdělavatel Švamberg upozornil členy na ukázněnost a vzájemné pochopení. Schůze byla starostou ukončena provoláním zduaru v další činnosti sboru. V prvním roce činnosti konal sbor jednu valnou hromadu, dvě schůze členské, pět schůzí výborových a jednu sborovou školu. Dále pak jedno poplachové cvičení, dvě cvičení se stříkačkou, dvě cvičení pořadová a jedno společné pořadové v Holubově. Průměrná účast členů se pohybovala kolem 75 %. Byla pořádána

masopustní zábava a sborová slavnost spojená s poplachovým cvičením. Výnos těchto akcí činil 920,10 Kč. Sbor zakoupil ze svých prostředků 15 ks blůz a opasek v ceně 959,75 Kč. Pro zajímavost uvádím, hudba na posvěcení (drželo se dva dny) stála 550 Kč, vstupné 3,50 a 3 Kč. Byly pořádány oslavy na počest 28. října společně s Holubovem a Krásetínem u pomníku padlých v 1. světové válce v Holubově. Dále sborové slavnosti v Krásetíně a oslavy 28. října v Českém Krumlově. Sbor se zúčastnil župního hasičského sjezdu ve Chmelné a slavnosti předání stříkačky ve Stupně. Ke konci roku 1936 činil stav členů 32 činných, 2 ženy a 19 přispívajících. Ze zápisů o schůzích je patrné, že sbor úzce spolupracoval s utvořeným „Ochotnickým spolkem Vltavan“, který vyvíjel v osadě bohatou divadelní činnost.

V roce 1937 se členové sboru zúčastnili záchranných prací na lávkách u potoka k Divčímu Kameni. Dne 22. srpna odpoledne byla pořádána sborová slavnost, která se konala v zahradě hostinského Honetšlégra Václava s večerním „věnečkem“ v sále. Vstupné do zahrady a do sálu bylo po 3 Kč, jednotné pak 5 Kč. Sbor se dále zúčastnil oslav 50. výročí založení hasičského sboru v Křemží, slavnosti svěcení stříkačky v Plešovicích

a v Českém Krumlově. Na členské schůzi v říjnu bylo jednohlasně usneseno ustavit družinu žáků, žákyň a dorostu. Vedením byl pověřen Urban František, za cvičitele žáků byl navržen Stropek Vojtěch, za cvičitele dorostu pak Štěpka Václav. Sboru byla z hasičského zemského věcného fondu udělena podpora ve výši 7 000 Kč. Od spořitelního a záložního spolku (kampaničky) v Křemži pak obdržel 500 Kč. V činnosti sboru v roce 1938 je mimo jiné uvedeno : Dorostenci se pod vedením Václava Štěpky zúčastnili župního sjezdu v Holubově, kde předvedli ukázkou s bouřacími háky. Dorostenky, vedené Boženu Honetšlégrovou předvedly cvičení s pochodněmi a Vojtěch Stropek se svým žactvem cvičení prostná a se sekýrkami. Dále se členové sboru zúčastnili okrskového sjezdu v Křemži a slavnosti svěcení stříkačky v Rájově. Dne 7. března byla pod vedením jednatele Františka Urbana pořádána „Vatra“ k uctění 86. narozenin presidenta Masaryka s proslovem a recitačním

programem. V dubnu bylo na členské schůzi jednáno o účasti sboru při slavnosti 1. máje v Českém Krumlově. Vzhledem k vyhoceným poměrům v pohraničí a situaci s Němci bylo apelováno na co největší účast ve stejnokrojích a „korporativně“. Bylo usneseno zaplatit bratrovi Štěpkovi 40 Kč, který přislíbil, že tam všechny členy dopraví. Dne 11. září byl zorganizován „sraz“ sboru za účelem fotografování členů do pamětní knihy. Při této příležitosti složili noví členové sboru slib. V roce 1938 bylo také započato s úpravou cvičiště „V Doubí“ pod lípou. V těchto místech byly obdobné valy, jaké jsou nad cestou u lípy, zarostlé lískovými keři. S uvolněním pozemku pro potřeby sboru souhlasili jeho vlastníci - tzv. „starousedlí“. Na každé schůzi se v průběhu roku jednálo o nutnosti vybavení sboru motorovou stříkačkou. Jednalo se o možnosti zakoupení stříkačky od sboru Český Krumlov. K dohodě v roce 1938 nedošlo, zejména pro nedostatek finančních prostředků.

Stav členů ke konci roku činil 36 členů činných, 21 přispívajících, 5 žen, 8 dorostenců, 9 dorostenek, 13 žáků a 13 žaček – celkem 105. Okupace našich pohraniční území, ke které došlo dne 30. září 1938, byla uvedena v zápise o činnosti sboru následovně : „Vlivem politických událostí v našem státě v roce 1938, kdy jsme byli nuceni vydati naše historické hranice státu, byla i naše spolková činnost tím omezena“.

- pokračování -

Vážení občané, závěrem mi dovoluji, abych Vás jménem Sboru dobrovolných hasičů v Třísově co nejsrdečněji pozval na tradiční

„Posezení pod kaštaný“, které se bude konat v sobotu 30. července 2005 od 19:00 hodin. Vstupné 50 Kč, bohatá tombola, občerstvení. K tanci a poslechu bude hrát kapela „Doubravanka“.

- František Veis -

CO TO ZNAMENÁ, KDYŽ SE ŘEKNE...

VŠECHNY CESTY VEDOU DO ŘÍMA (Řím je středem světa)

První římský císař Augustus (27 p.n.l -14 n.l.) dal postavit na místě pomyslného středu římské říše zlatý milník. K němu se do Říma různými branami sbíhaly veřejné silnice. Byl pokryt bronzovými deskami a na nich byla vyryta jména hlavních měst římských provincií i jejich vzdálenost od Říma. Odsud snad vzniklo pořekadlo o tom, že všechny cesty vedou do Říma. Římané byli dobrými staviteli a jak se zvětšovala největší vojenská říše, tak vznikaly, rozšiřovaly se a protahovaly se římské silnice. Význam silnic byl ohromný, neboť plnil účel: strategický (přesuny legií, válečné výpravy), správní (poštovní spojení) a hospodářský (zásobování a obchod). Hlavních silnic, které vycházely

z Říma bylo sedm. Vedly vždy přímým směrem, neboť Římané překážky neobcházeli, ale odstraňovali. Proto vznikaly mosty, viadukty, tunely a docházelo i k vysušování bažin, jestliže stály v cestě budované silnice. Tato důmyslná síť silnic se rozprostírala od severního Skotska až po Etiopii a Saharu, od západních břehů Španělska až k Eufratu. Všechny cesty, které Římané vybudovali, mohly ovinout rovník desetkrát - měřily 400 000 km! Tyto silnice byly důkladně vybudované, mívaly někde i dva metry hluboký podklad, složený ze čtyř vrstev důmyslně spojeného materiálu. Nejznámější byla Via Appia (via = lat. cesta), nejstarší římská silnice, vybudovaná ve 4. stol. p.n.l. Známost se stala i proto, že po porážce Spartakova povstání r. 71 p.n.l. bylo podél ní ukřižováno šest tisíc zajatých otroků.

Po římských silnicích pochodovaly legie dobýt svět, opačným směrem se po nich z podmaněných území hrnulo do Říma bohatství. Skoro tisíc let určoval Řím podobu a život civilizovaného světa. Ale sotva se rozpadl tento obrovský státní útvar, s rozšířeným křesťanstvím začal na jeho místě narůstat nový Řím. Řím papežský, pro dějiny a osud Evropy stejně významný jako Řím císařský. A tak znova všechny cesty vedly do Říma, ať už šlo o výpravy a pouti věřících, ale i po cestách kráčeli králové, císařové, knížata, rytíři, básníci, sochaři, malíři, stavitelé, filosofové a milióny vzdělaných i prostých lidí. Řím byl opět středem světa. A je jím, i když v menším měřítku také dnes.

- Mgr. Drahomíra Bodláková -

*Literatura: Fučík B., Pokorný J., Zakopaný pes, Albatros 1992
Kovářová S., Proč se říká 222x, Alda 2001*

Akutní riziko srdečního infarktu

Většinou se zde zabýváme dlouhodobými riziky srdečního infarktu. Ty už všichni místní dobře znají. Dnes si přečteme něco o bezprostředních rizikových faktorech, které bývají „spouštěčem“ rozvoje tohoto onemocnění.

Tito „spouštěči“ fungují přes aktivaci vegetativního nervového systému do převahy sympatiu. Tím dochází ke zrychlení srdeční činnosti, ke zvýšení krevního tlaku, ke zvýšení stažlivosti srdečního svalu a to vše vede ke zvýšené spotřebě kyslíku v srdci. A ta část srdce, která při těchto zvýšených nárocích má přísun krve z nejrůznějších důvodů omezen, trpí nedostatkem kyslíku až může propadnout nekróze (rozpadu svalu). Nejčastějším bezprostředním rizikovým

faktorem je nepřiměřená fyzická námaha. Opravdu velká fyzická námaha předchází srdečnímu infarktu jen v 6%, zatímco mírná nebo jen středně intenzivní fyzická aktivita bývá „spouštěčem“ téměř ve 30%. Tento zdánlivý paradox je dán tím, že dnešní člověk těžkou fyzickou zátěží prakticky nemá, a tak již běžná fyzická aktivita může být pro něho nadměrná. Bezprostřední riziko infarktu po nepřiměřené námaze stoupá u trénovaných dvakrát a u netrénovaných stokrát. V 8% je „spouštěčem“ infarktu nadměrná

konzumace jídla a v 7% je to emocionální stres, který se uplatňuje více u žen, a jeho zdrojem mohou být přírodní, válečné nebo teroristické katastrofy. Meteorologický stres je uváděn jako "spouštěč" ve 4% a v 1% infarktů je "spouštěčem"

sexuální aktivita. Abychom nevyvolali panický strach před pohybem povšedním i sexuálním, dlužno dodat, že pravidelná sexuální aktivita i pravidelná tělesná zátěž jsou prevencí infarktu z dlouhodobého hlediska i přes bezprostřední

rizikovost u limitovaného člověka. Pro sexuální aktivitu se tato bezprostřední rizikovost týká jednoho z milionu zdravých.

- MUDr. Bohumír Šimek -

Historie léčby cukrovky

Nejstarší popis cukrovky je starý asi tři a půl tisíce let a popisuje zmnoženou tvorbu moči. V pátém století našeho letopočtu ji indiští lékaři označují jako "medová moč". V druhé polovině 18. století je v Anglii prokázán cukr v moči. Na počátku 19. století ve Francii je prokázáno, že v moči přítomný cukr je glukóza. V roce 1889 je v Německu zjištěno, že se cukrovka rozvine u psa, kterému odstraníme slinivku břišní. O čtyři roky později francouzští lékaři uvádějí

cukrovku do souvislosti s ostrůvky buněk ve slinivce břišní, které byly pojmenovány podle německého lékaře Langerhans, a záhy byl z nich izolován insulin ovlivňující hladinu cukru v krvi. V roce 1922 jsou v Americe léčeni první diabetici přírodním insulinovým výtěžkem a u nás jsou první pacienti léčeni již v roce následujícím. V roce 1926 je poprvé vyroben insulin a od roku 1936 se užívají insuliny s prodlouženým účinkem. Teprve v roce 1955 známe složení molekuly inzulínu a objevují se v praxi první tablety na cukrovku. Od

roku 1986 se insulin připravuje nejprůběžnějším způsobem. Vyrábí jej bakterie, kterým byla do jádra včleněna lidská genetická informace tvorby inzulínu. A výzkum letí dál. Usilujeme o trvalé a plynulé zásobování diabetiků insulinem dle aktuálních potřeb pacienta formou intenzifikovaného léčebného režimu, formou insulinových pump a sleduje se možnost využití kmenových buněk i v diabetologii k náhradě poškozených buněk Langerhansových ostrůvků.

- MUDr. Bohumír Šimek -

☞ Citace moudrých

Analýzy ze sedmdesátých let dvacátého století ukazují, že až devadesát procent pacientů, kteří vyhledávají lékaře, trpí poruchami, jež může tělo zvládnout vlastními silami. Nejvzácnější lékař pro pacienta i společnost je ten, který dokáže efektivně rozlišit tyto pacienty od menšiny těch, u kterých to není možné. Takový lékař neztrácí čas vyšetřováním na přístrojích a zařízeních, ale dbá hlavně na to, aby nezpomaloval přirozený proces léčení u těch, kteří potřebují spíše jeho autoritu než jeho léky.

- N. Cousins -

☞ EU

Francouzi a Holanďané odmítli Ústavní smlouvu Evropské unie. Zčásti hlasovali proti svým vládám, ale zčásti jde o skutečné odmítnutí Evropské unie ze strachu před postkomunistickými zeměmi. Evropskou unii máme i s vystavěným úředním aparátem, ale de facto ji odmítáme na úrovni politiků svými přechodnými opatřeními (neochota zaměstnat občany zemí východní Evropy) i na úrovni lidové hlasování o Ústavě. Západní země se snad skutečně bojí přisedších zemí z východu.

Ale i my se bojíme západních zemí. Jestliže již jsme součástí Evropské unie, je

nesmyslné strašení, že se musíme vzdát plné suverenity. To je přece samozřejmé. Bez toho politicky i ekonomicky účinnější celek nevznikne. A tak strašili dnes někdo společnost ztrátou státní suverenity, nejde-li o projev politické nedospělosti, může jít jen o čiré, bezduché, populistické, politické zvýraznění se. Komu to ale prospívá? Nám obyčejným určitě ne! A radovat se z toho, že dům, do kterého jsme se právě nastěhovali padá, rozhodně odpovědné není.

- MUDr. Bohumír Šimek -

Poznávejme plemena psů

DLOUHOSRSTÝ VIPET

Historie plemene vipet je hodně dlouhá. Toto plemeno je známé ve své krátkosrsté formě. Existuje již také jeho dlouhosrstá forma, která není zdaleka tak rozšířena a není ještě oficiálně uznána FCI. Určitě se tak brzy stane, poněvadž jeho obliba pomalu ale jistě stoupá. Otcem této dlouhosrsté formy vipeta je Američan Walter Wheeler. U jednoho chovatele si všiml ve vrhu krátkosrsté feny chlupatého štěněte, se kterým nebyl chovatel nadšen a chtěl se jej zbavit za každou cenu.

Pan Wheeler si tohoto chlupáče ihned vzal a později si pořídil ještě další jedince z linií, ze kterých vznikl dlouhosrstý vipet. Zakladatelkou chovu byla britská šampionka nejlepší fena 50. let. Právě ona byla dlouhosrstá, ale před každou výstavou byla ostříhána, ovšem geny pro chlupatá štěnata měla v sobě a to bylo důležité. Pan Wheeler začal s chovem naplno v roce 1957 a zasloužil se také o to, že byla založena Asociace dlouhosrstých vipetů. V r. 1986 byl vypracován a schválen i standard tohoto plemene. Do Evropy se první jedinci dostali až v r. 2000, ani ne tak pro chov, ale jen pro radost. V r. 2002 se podařilo dovézt dvě březí feny, které přivedly na svět 9 potomků

a následně byli importováni i dva samci. V současné době je v Evropě 30 jedinců tohoto plemene, z nichž někteří jsou i u nás v republice. První fena byla do naší republiky dovezena v r. 2002 a byl schválen chov tohoto plemene a plemeno bylo

zařezeno do Klubu chovatelů chrtů. První vrh, který se narodil u nás v roce 2004 v chov. stanici Beami 'Sahrak, V republice zůstali 4 psi a jedna fena. Spolu s importovaným psem u nás zatím žije pouze 10 jedinců tohoto libivého plemene.

Dlouhosrstý vipet je samozřejmě také dostihovým psem, běhá velmi dobře coursing a hlavně je velmi milým společníkem.

Péče o srst není složitá - stačí česat 1x týdně, koupeme jednou za dva měsíce v létě a v zimě omezíme na minimum.

Je to pes aktivní, velmi rád běhá na volném prostranství, rád závodí, ale musíme počítat s tím, že je lovec jako každý chrt a určitě se rád pustí za zvěří, když ji uvidí. Jako každý chrt hledá očima, nikoliv nosem.

Dobře se snáší s jinými psy a dobře snáší soužití ve smečce. K cizím psům je nedůvěřivý, ale nevyvolává konflikty a rvačky. Je velmi inteligentní a rychle se učí. Miluje svou rodinu, nemůže žít venku u boudy, pouze se svou rodinou v bytě, nebo v domě se zahradou, což je ideální. Je

citlivý na křik, špatné zacházení, Potřebuje lásku, něhu, porozumění, teplo domova, kde žije a hlavně pohyb.

Měla jsem možnost se s tímto pejskem seznámit při coursingové soutěži. Je nejen bezvadným sprinterem, ale také krásavcem a velmi milý společník. Určitě se chov těchto psů rozšíří a najde si mnoho milovníků a obdivovatelů, jako jeho druhá krátkosrstá forma.

- Květa Pavčíková -

Mlsání

Je čas prázdnin a lesy plné borůvek, jahůdek a malin, pokud nechcete dělat klasický kynutý koláč, nabízíme typ na lehké, letní ovocné moučníky a jednu rychlou večeři.

Pohádka lesní víly

6 žloutků ušleháme s 6 lžicemi práškového cukru do pěny a přidáme 2 lžice oleje, 5 lžic polohrubé mouky, 3 lžice kakaa, půl prášku do pečiva a sníh z 6 bílků. Těsto vlijeme do vymazaného a vysypaného plechu a upečeme piškot.

Na vychlazený piškot poklademe krém, který připravíme z ušlehané šlehačky, do které vmícháme 1 tvaroh a 1 zakysanou smetanu a čerstvé borůvky dle chuti, můžeme přidat i červené lesní jahůdky.

Celý moučník uzavřeme červeným dortovým želé s příchutí lesních jahod a dáme vychladit. Je to výborný osvěžující moučník.

Meruňkový koláč

30 dkg hladké mouky, 15 dkg másla, 7 dkg moučkového cukru, 2 žloutky, 3 lžice smetany, lžička citrónové šťávy, špetka soli. Vytvoříme těsto, které dáme do ledničky chvíli odpočinout.

Těsto vyválíme, poklademe vypeckovanými

meruňkami (výborný je i s višněmi) a posypeme drobenkou.

Plněné papriky netradičně

Náplň si připravíme z 1 krabice taveného sýra, 10 dkg šunkového salámu, 3 vajec, strouhanky na zahuštění. Osolíme, přidáme polévkové koření, paštiku a petrželku a naplníme papriky. Vložíme do pekáčku, pokapeme máslem, podlijeme nepatrně vodou a dáme péct. Podáváme s vařenými brambory nebo jenom s pečivem a tatarskou či dresingem.

Dobrou chuť přeje
- MS -

Společenská kronika

K významnému životnímu jubileu blahopřejeme:

Paní Vlastě Trostové
z Holubova - 81 let

Narodili se noví občanci:

Anička Nováková z Holubova

Navždy jsme se rozloučili:
s panem Janem Neubauerem
z Krásotína

Informace

Oznamujeme obyvatelům a milovníkům Třisova, že dlouho slibované letecké snímky Třisova a okolí jsou k dispozici na obecním úřadě. Nabízíme dva druhy v ceně 250 Kč za kus.

Rovněž snímky Holubova a Krásotína jsou stále ještě k dispozici.

Minikáry jsou jednomístná, dvoustopá, čtyřkolová vozidla bez vlastního pohonu, pohybující se pouze silou gravitace, určená pro jízdu z kopce, na vyhrazené silnici, či jiné vhodné dráze. Nesmí být používána v běžném silničním provozu.

Konstrukce řízení je libovolná, řízení smí být jen přední náprava. Volantová tyč musí být uložena minimálně ve dvou bodech.

Rám je zhotoven z libovolného materiálu dostatečné pevnosti, s podlázkou, chránící jezdce po celé délce.

K rámu je připevněn tažný hák vpředu, umožňující vlečení minikáry. Minimální světlost v zatíženém stavu je 20 mm.

Existují dvě disciplíny, a to slalomová, která je specialitou České a Slovenské republiky, a sjezdová, která se jezdí jak v německé a frankofonní části Evropy, tak i u nás.

Ve slalomové disciplíně jsou vyhlašovány jednak volné závody, dále oblastní přebory a mistrovství republiky, kromě toho vyhlašují oblastní střediska minikár různé "Poháry", jako oblastní, případně krajský pohár a vyvrcholením sportovní sezóny je Pohár vítězů (PVP). První prázdninový týden je pořádána tak zvaná šestidenní soutěž za mezinárodní účasti, většinou jezdců ze Slovenska.

Kritérium pro zařazení jezdce do kategorie je věk jezdce a současně splnění limitu hmotnosti podle "řádů". Kategorie nemůže být během roku měněna.

Před závodem je prováděna vždy technická přejímka, kterou provádí delegovaný technický komisař.

Délka závodní trati je libovolná, u přeborových závodů však minimálně 400 m. Na trati závodu musí být vloženo minimálně šest slalomových branek, přičemž vždy alespoň dvě za sebou. Branku ohraničují dvě bójky (zelené a červené).

Závodní trať staví delegovaný sportovní komisař. Jednotlivé slalomy jsou obsazeny brankovými rozhodčími, kteří přidělují po každé jízdě trestné vteřiny, případně jezdce diskvalifikují při chybném projetí branek. Za poražení bójky se přidělují 2 trestné vteřiny. Neprojde-li jezdec brankami, nebo projede-li je obráceně, je z dané jízdy diskvalifikován.

Čas měří pověřený časoměřič, a to elektronickými hodinami.

Hodnocení jízdy: K naměřenému času se připočtou trestné vteřiny za poražené bójky ve slalomech.

jezdci jsou rozděleni do 6 kategorií:

Kategorie	Vypsáno pro	Věk	Váha stroje
M-1	chlapce a dívky	4-8 let	max. 100 kg
M-2	chlapce a dívky	max. 12 let	max. 120 kg
M-3	chlapce a dívky	max. 16 let	max. 140 kg
M-3D	dívky	max. 18 let	max. 140 kg
M-4	chlapce a dívky	chlapci max. 21 let dívky max. 19 let	max. 150 kg
M-5	chlapce a dívky	max. 99 let	max. 160 kg

MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY

MINIKÁRY - SLALOM

27. 8. 2005

JČ - HOLUBOV - TŘISOV

Mapka 3. MČR

SVAZ MINIKÁŘ AČR
Opletalova 29, 110 00 Praha 1

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ ZÁVODU MINIKÁŘ

Vyhlašovatel : Svaz minikář AČR

Název závodu: MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY - JČ - HOLUBOV - TŘISOV

Závod je zapsán ve sportovním kalendáři pod číslem: 32

1. NÁZEV A ADRESA pořádající organizace PSČ	Autoklub Velešín v AČR K Mašl 502 Velešín 382 32	
2. ŘEDITELSTVÍ ZÁVODU	<ul style="list-style-type: none"> - ředitel závodu: Jaroslav Pánský - čestný ředitel: Jaroslav Franěk – starosta obce Holubov - zástupce ředitele: František Ziegelbauer - tajemník: Zdena Ziegelbauerová - hospodář: Karel Soukup - pokladník: Ing. Karel Klein - vedoucí tratě: Karel Charvát 	
3. DELEGOVANÍ ROZHODČÍ	<ul style="list-style-type: none"> - sportovní komisař: delegován SMAČR (SM) - technický komisař: Miroslav Marian (JČ) 	
4. ZÁVOD JE VYPSÁN PRO kategorie	dle NSŘ pro rok 2005 M-1, M-2, M-3, M3D, M-4, M-5	
5. DATUM KONÁNÍ MÍSTO KONÁNÍ	27.8. 2005 JČ, Holubov – Třísov	
6. ČASOVÝ HARMONOGRAM	MÍSTO	ČAS
- prezentace rozhodčích	Třísov – horní depo	6,45-7,00
- prezentace jezdců	Třísov – horní depo	7,00-8,00
- technická přejímka	Třísov – horní depo	7,00-8,00
- uzavírka tratě	Třísov - koupaliště - náves	6,00-19,00
- rozprava jezdců a rozhodčích	Třísov - restaurace	8,30
- zahájení tréninkových jízd	Třísov	9,00
- zahájení závodních jízd	Třísov	12,15
- ukončení závodních jízd	Třísov	17,00
- vyhlášení výsledků	Třísov - restaurace	18,00
- otevření tratě	Třísov	19,00
7. SYSTÉM JÍZD A HODNOCENÍ	„B“	
8. POŘADÍ STARTUJÍCÍCH KAT.	dle NSŘ pro rok 2005	
9. CHARAKTERISTIKA TRATĚ	<ul style="list-style-type: none"> - délka: 550 m - šířka: 3 – 5 m - počet levých zatáček: 2 - počet pravých zatáček: 2 - spád tratě: 12 % 	
10. VKLAD DO ZÁVODU	100,- Kč	
11. POJIŠTĚNÍ ZÁVODU	pojistkou AČR	
12. VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ	<ul style="list-style-type: none"> - stravování: restaurace + stánek + WC v místě z Č.Krumlova – Pfišecná (odbočit vlevo směr Křemže), Srnín, Zlatá Koruna, Třísov. Cca 9 km. (neodbočovat do Zlaté Koruny) - ubytování: dle přílohy ZU - zdravotní zabezpečení: nemocnice Č.Krumlov+ zdravotník v místě 	
13. ADRESA PRO ZASÍLÁNÍ PŘIHLÁŠEK A KORESPONDENCE	Jaroslav Pánský Dolní Třebonín 127 382 01 Dolní Třebonín tel./fax: 380 716 769, 380 743 074 mobil: 602 272 956 - Pánský mobil: 606 489 548 - Ziegelbauer E-mail: 3.mcr@seznam.cz	
14. TERMÍN UZÁVĚRKY PŘIHLÁŠEK	nominace dle NSŘ pro rok 2005	

Závod je pořádán v souladu s Národními sportovními řády pro řízení minikářového sportu v ČR pro rok 2005 dle dodatků, uvedených v Ročníce SM AČR. Jeho pořádání bylo schváleno Výkoným výborem SM AČR.

Ve Velešíně

dně 31.1. 2005

Tajemník závodu :

Zdena Ziegelbauerová

Ředitel závodu :

Jaroslav Pánský

HVĚZDÁRNA KLEŤ

GALERIE KOMET & SVĚT PLANETEK

červenec-srpen 2005

HVĚZDÁRNA KLEŤ / KLEŤ OBSERVATORY

Výstavy GALERIE KOMET & SVĚT PLANETEK, prohlídka hvězdárny
Observatoř Klet na vrcholu hory Klet, červenec-srpen 2005
prohlídky denně kromě pondělí od 10:30, 11:30, 12:30, 13:30, 14:30 a 15:30
vstupné: 30,- Kč, děti, studenti 20,- Kč
tel. 380 711 242, e-mail: klet@klet.cz, WWW: <http://hvezdarna.klet.cz>

**Přikrývky
a
polštáře ...**

*... každou noc
s Vámi*

*Těšíme se na vaši
návštěvu!*

Vaše dovolená ...

**+
výbava od nás**

**=
spokojenost**

*Příjemnou dovolenou přeje
Martin Iška a kolektiv*